

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

XXXI. Constitutio, qua Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis
piis nuncupat. facultas asseritur tradendi prima rudimenta literarum,
disciplinasque liberales Latinas & Græcas, atque ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

XXX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, quo cavetur, ne Sacerdotes Ordinis Hospitalarii S. Hippoliti Mexican. Prælaturas Ordinis obtinere possint, aut Provinciæ Assistentes eligi.

Dat. die 19. Aprilis 1731. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Deer. Congregationis:

Ne Sacerdotes hujus Ordinis Prælaturas in eo possint obtinere, nonnullis ex episcopis officiis.

Nova Decreti confirmatio;

Addito quoddam Sacerdotes, nec Provinciæ Assistentes esse queant:

Que omnia per SS. confirmantur.

Harum Litterarum observantia.

Obstantium derogatio.

EManavit nuper a Congregatione Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, decretum tenoris, qui sequitur videlicet. Suplicante Generali Ordinis Hospitalarii Sancti Hippoliti Mexici Sacræ Congregationi Episcoporum & Regularium pro facultate habendi in suis Hospitalibus duos Sacerdotes sui Ordinis, non obstantibus &c., & annuente ipsa Sacra Congregatione pro gratia, additis quibusdam conditionibus, & præcipue, quod Sacerdotes prædicti regulares eligi non possint ad Prælaturas Religionis: excepto tamen, quod possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, ac Provinciæ Assistentes; iterum Orator ipse dedit preces pro deletione prædictæ exceptionis ab enunciato Decreto.

§. 1. Sacra idcirco eadem Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, re mature discussa, Referente Eminentissimo Cardinale Beluga Ponente, benigne rescripsit -- Promoti ad Sacros Ordines non possint habere aliquam Prælaturam in Religione, nisi cum Apostolica dispensatione juxta decretum Sacræ Congregationis sub die 30. Septembris, 1729., quod iterum confirmatur: sed tantum esse possint Discreti Conventuum, & Magistri Novitiorum; non vero Provinciæ Assistentes. Romæ die 15. Martii 1731. Card. Franciscus Barberinus Præfectus. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius -- Cum autem, sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis ejusdem Ordinis nobis subinde expositum fuit, ipse decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summo desiderio: Nos ipsum Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis &c. excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congreg. Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suoque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confir-

matione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub annulo Piscatoris die 19. Aprilis 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Constitutio, qua Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis piis nuncupat. facultas asseritur tradendi prima rudimenta literarum, disciplinasque liberales Latinas & Græcas, atque etiam majores Scientias, adolescentibus, etiam Nobilibus, novaque condendi Juvenum Collegia, Seminaria, & Convicia, ac Regulares Domos, prævio dumtaxat Ordinariorum consensu.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

NObis, quibus a Christo Domino totius Ecclesiæ cura commissa est, proba & recta institutio juvenilis in sanctæ Religionis præceptis, honestique artibus, teneros adolescentium animos imbuens, cordi esse debet; unde ad summi Dei gloriam plurima & maxima bona in Ecclesiâ, totamque Rempublicam Christianam, provenire noscuntur. Quare si pios & doctos Viros, in laudando hujusmodi officio laborantes, peculiari charitate complectimur, eos gratiis Apostolicis foveri & ornari satagentes, nos id agere putamus, quod muneri Nostro, Deoque Omnipotenti, cujus honorem præ oculis habemus, maxime convenit.

§. 1. Quum ergo Nobis innoverit, varias, interque se discrepantes opiniones, ac voces de proprio officio, præcipueque Instituto Congregationis dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis piis denominantur, in modo & ratione instituendi adolescentibus, illorum curæ commissos, eisdemque in Scholas recipiendi, percrebuisse: deque statutis a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro eidem Congregationi Apostolica auctoritate confirmatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam sub Plumbo quam sub Annulo Piscatoris in forma Brevis prædictæ Congregatione editis Apostolicis literis, præcipue vero piæ memoriæ Pauli V. jam dicti Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., ac utriusque Clementis IX. & X. non una sententia audiretur; Nos quascumque controversias & disensiones, ex hac discrepantia opinionum, dictorumque statutorum, ac litterarum vario sensu ortas, & fortasse orituras, pro Nostri Apostolatus munere de medio tollere volentes: & benevolentiam, qua eisdem Clericis Regularibus ob assiduos labores & studia, quæ in proximi bonum & utilitatem impendunt, semper prosecuti fuimus, amplius demonstrare cupientes, nuper Motu proprio, ex certa Scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus fratribus Nostri, Prospero Marefuschio, eorumdem Clericorum Regularium Pro-

XXXI.

Dat. die 1. Maji Anno 1731. Pontif. I.

Proceum.

Causæ editæ hujusmodi Constitutionis.

A SS. D. N. deputata Congregatio.

tecore

rectore, Leandro de Porzia, & Petró Aloyfio Carafa Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ad rem hanc maturo consilio examinandam iussu Nostro delectis, particularem Congregationem institutum, cui Venerabilem fratrem Archiepiscopum Nazianzenum, Auditorem Nostrium, Secretarium assignavimus.

§. 2. Huic autem Congregationi, præviis facultatibus necessariis instructæ, commisimus & mandavimus, ut de omnibus & singulis tam in forma Brevis quam sub Plumbo, eisdem Clericos Regulares respicientibus, Apostolicis literis & statutis mature perpensis, edoâi in subsequentiâ Capita sedulo inquirerent.

Primo: An prædictis Clericis Regularibus in suis publicis Scholis præter scribendi, legendi, & computandi regulas, atque etiam Grammaticen., Scientias Majores tradere liceat.

Secundo: An Ipsi ad eandem suas Scholas pueros etiam Divites, Nobilesque admittere possint.

Tertio: An in suam curam, & regimen Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus habere itidem possint.

Quarto quæsitum est: An Privilegium Apostolicum eis concedendum, ut Regulares Damos sine aliorum Regularium consensu concedere possint, ubi tamen eis pro numero, a Constitutionibus Apostolicis præfixo, Religiosis alendis sufficientes redditus citra mendicandi & quætuandi necessitatem aliâ suppetant.

§. 3. Itaque hujusmodi Congregatio Particularis die XIII. Aprilis proxime præteriti habita, dictorum Clericorum Regularium statutis, cæterisque Romanorum Pontificum in forma Brevis, & sub Plumbo, varias ob causas olim confectis Apostolicis literis, quemadmodum præceperamus, diligenter inspectis & ponderatis, nemine discrepante in hanc sententiam uno ore devenit, quam prædictus Auditor Noster Archiepiscopus Nazianzenus die insequenti Nobis exposuit.

Ad primum, Clericos Regulares pauperes Matris Dei, qui a Scholis piis denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, Grammaticæ, & Computorum regulas tradere Adolescentulis ad formam Constitutionum Ordinis sui: Licere etiam eisdem Scientias Majores in suis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Constitutiones Ordinis quoad Scholas minores ferventer.

Ad secundum, Eisdem Clericos Regulares teneri admittere pueros Pauperes, & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad tertium, posse ad formam Capitulorum generalium.

Ad quartum pro gratia Privilegii eis concedendi responsum est, ad formam scilicet indulgentiæ recordationis Prædecessoris Nostri Clementis PP. IX. Fratribus Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo concessi die 6. Octobris anni 1668.

§. 4. Quare nos prædictos Clericos Regulares specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, illosque, & eorum quemlibet, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisve ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, tam a jure quam ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerent, & ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, prædictorum statutorum, & Pauli V. Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., & utriusque Clementis IX. & X. antecessorum Nostrorum Pontificum Romanorum tam sub Plumbo quam in forma Brevis editas Literas, eisdem Clericos Regulares quomodolibet respicientes, & quæcumque in Capitulis Generalibus decreta ab eis condita, illorumque omnium & singulo-

rum tenores, etiam veriores, ac datas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, quascumque contentiones, discordias, & lites, si quæ forsitan quomodolibet ubivis locorum super hujusmodi statutorum & literarum Apostolicarum interpretatione, & verò sensu, contra eosdem Clericos Regulares extortæ essent, & coram quibuscumque Judicibus introductæ, & indecisæ pendentes haberentur, aut imposterum oriri unquam possent, ad Nos & Sedem Apostolicam advocantes, ac penitus supprimentes & extinguentes: ac super eis perpetuum silentium imponentes, Motu proprio, ex certa scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, de consilio memoratæ Congregationis Particularis, Decreta superius expressa & enunciata, ut deinceps semper, ac perpetuo vigeant, & ubique locorum ab iisdem Clericis Regularibus, illorumque Præposito, & Procuratore Generalibus, cæterisque Superioribus, & personis quibuscumque observentur, Apostolica auctoritate confirmamus & approbamus; illisque Nostræ firmitatis robur adjicimus, & quatenus opus sit, quæ in prædictis decretis continentur, tam scilicet quoad Majorum Scientiarum traditionem, quam quoad admissionem Nobilium, ac Divitum Puerorum ad eorum Scholas, quam denique quoad curam & regimen Collegiorum, Seminariorum, & Convictuum, de novo concedimus, & omni meliori modo, Suprema ac Apostolica Potestate Nostra imperitur, omnes & singulos tam juris quam facti, & circumstantiarum defectus, si qui in eis quomodolibet intervenissent, plene suppletentes.

§. 5. Ne vero in posterum quisquam ubivis locorum & gentium contra præmissa novas controversias & dissensiones excitare, eisdemque Clericis Regularibus de his molestiam aliquam inferre audeat, quæ a dicta Congregatione particulari explicata sunt, & a Nobis approbata, ac de novo concessa, decretisque prædictis continentur, statutorum & literarum Apostolicarum tam sub Plumbo quam in forma Brevis hujusmodi, esse verum, germanum, sincerum & indubium sensum; idque omne a quibuscumque etiam speciali nota dignis, & vigore Constitutionum Apostolicarum, nostrarumque, & Cancellariæ Apostolicæ Regularum, specialiter & individue exprimendis, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, locorum Ordinariis, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium & Militarium; necnon etiam Congregationem quorumcumque aliorum Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, & cujusvis alterius Regularis Instituti personis Regularibus, omnino servandum esse, neque eisdem Statutis & Literis Apostolicis, superius expressis, ullam aliam interpretationem tribui posse; neque eisdem Clericis Regularibus Matris Dei, qui a Scholis piis denominantur, ex suis statutis, literisque Apostolicis, iisdem concessis, præsertim Pauli V. incipientibus: Ad ea: Scientias Majores profiteri unquam interdictum, & vetitum fuisse; immo etiam in suis publicis Scholis easdem Scientias Majores adolescentibus cujuscumque Ordinis & Conditionis tradere & perlegere licuisse & licere, Apostolica auctoritate nostra decernimus & declaramus.

§. 6. Demum iisdem Clericis Regularibus pauperibus Matris Dei, qui a Scholis piis denominantur, illorumque Præposito Generali, & Superioribus quocumque nomine nuncupatis, concedimus, ut ubique locorum, in suo tamen singulari districtu, Damos & Conventus regulares juxta Concilii Tridentini decreta, pro pueris cujuscumque Ordinis & Conditionis, in quibusvis liberalibus disciplinis Latinis & Græcis, & Scientiis, etiam Majoribus, a se instituendis,

Quascumque lites super his extortas ad se advocans, ac ditrimens.

Ac Constitut. & Decr. eisdem Clericos Regulares super hoc respicientibus robor adjucentis SS. D. N.

In prædictis Capitulis contenta per eos præstari posse concedit.

Et hunc genuinum quorumcumque Literarum Apostolicarum sensum fuisse & esse declarata, cæteris quibuscumque sic intelligendum.

Iisdem Collegia, ac Damos tum Regulares tum ad Juvenes alendos, Majoribusque imbuendos literis erigere prævio Ordinari tantummodo consensu fundare &c. concedit.

Per quam inquiretur.

An hisce Clericis Grammat., ac Majores Scientias tradere liceat.

An Divites, Nobilesque pueros admittere; Seminaria, & Collegia in curam habere;

Et Regulares Damos abiq; aliorum Regularium consensu concedere possint.

Ad singula Capita responsum affirmative.

1731.

Præsentium
literarum fir-
mitas, perpe-
tuaque ac in-
violabilis ob-
servantia.

Collegia, Seminaria, & Convictus ex sola licentia Ordinariorum, nulloque aliarum personarum cuiusvis Ordinis, etiam Mendicantium, & cuiuscumque Congregationis Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, requisito consensu, concedere, fundare, & erigere, libere & licite possint & valeant, etiam non servata distantia, quæ ab antecessoribus nostris Romanis Pontificibus ad centum & quadraginta cannas, sive aliud plus minus accuratum spatium ab uno ad aliud Religiosorum hominum Cœnobia seu Conventum, servanda præscribitur; dummodo tamen reditus ad alendum Religiosorum numerum, eis in Constitutionibus Apostolicis præscriptum contra necessitatem mendicandi & quæstuandi, ut præfertur sufficientes eis suppetant, dicta auctoritate nostra præsentium tenore licentiam & facultatem perpetuo impertimur.

§. 7. Volumus autem has literas nostras, & in eis contenta quæcumque, semper & perpetuo validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; atque ab omnibus & singulis, ad quos quomodolibet nunc pertinet, & impostero pertinebit, firmiter & inviolabiliter observari debere; nullove unquam tempore ex quocumque capite vel causa, quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, quod cuiuscumque Ordinis Mendicantium, alteriusve Regularis Instituti, etiam individuum & expressam mentionem requirentis, Superiores, vel alii quicumque, in præmissis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, vigore privilegiorum eis & eorum cuilibet ab Apostolica Sede concessorum, jus vel interesse habentes, aut se habere prætendentes, illis non consenserint, neque ad id vocati, citati, nec auditi unquam fuerint: & causa, propter quas hæc nostræ Literæ prodierint, adductæ, forsitan comprobata & verificata non essent, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vicio, sive intentionis nostræ, aut quolibet alio, quantumvis substantiali inexcogitato, ac specificam & individuum mentionem & expressionem requirente, defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, vel ad viam & terminos juris, vel adversus illas restitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ quocumque remedium impetrari, sive etiam motu simili concessio & impetrato, uti vel juvari possint. Neque easdem præsentibus sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, per Nos etiam, ac successores nostros Romanos Pontifices: etiam motu pari, sive etiam Consistorialiter, ac sub quibusvis tenoribus & formis, clausulis & decretis, etiam si de iisdem præsentibus literis, earumque omni tenore ac data, specialis mentio fieret, pro tempore factis & concessis, ac faciendis & concedendis, comprehendere, decernimus; sed semper eas excipi, & quocumque prodierint, in pristinum ac validissimum, inque eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ censeantur, ac de novo sub quacumque etiam posteriori data per dictos Clericos Regulares Matris Dei, qui a *Scholis Piiis* denominantur, quandocumque eligenda, eas concessas esse & fore censi volumus; sicque, & non alias, in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, Vicelegatos, Seditque Apostolicæ Nuncios, & quoslibet alios, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, honore, & privilegio fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, defi-

niri, & interpretari debere, præcipimus; & quidquid fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attendari, irritum & inane decernimus.

§. 8. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ nostræ Regulis de jure quæsito non tollendo, deque gratis non concedendis *ad instar*; necnon piæ memoriæ Clementis IV. Xisti IV. Julii II. & Clementis VIII. incipientibus: *Quoniam ad Institutum*; ac dicti Gregorii, incipientibus: *Quum alias*, atque Urbani prædicti, incipientibus: *Romanus Pontifex*, aliorumque antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus & privilegiis, quibus cavetur expresse, ne aliæ Domus Regulares seu Monasteria, Regularibus Fratrum Mendicantium Domibus, Cœnobiis, Conventibus, & Monasteriis adjacentia, nisi ad centum & quadraginta cannas, sive aliud plus minus accuratum spatium, fundari & erigi possint; nec pro hujusmodi foundationibus, & erectionibus, locorum Ordinarii in Civitatibus & locis, suæ Ordinariæ Jurisdictionis subjectis, nisi vocatis & auditis aliorum, in iisdem Civitatibus & locis existentium Conventuum Prioribus, & Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa cognita, servatis servandis, prius consisterit in iisdem Civitatibus & locis novos Conventus erigendos, sine ullo aliorum detrimento, commode sustentari posse, licentiam impertiantur; licet etiam in contrarium præmissorum existerent indulta & literæ Apostolicæ eorundem Mendicantium, & cuiusvis Congregationis Clericorum Regularium, alteriusve Regularis Instituti, etiam specialiter & individue exprimenti, quæ pluries concessæ, approbatæ, & innovatæ essent; necnon ejusdem Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei, etiam confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis prædictis & consuetudinibus.

§. 9. Quibus omnibus & singulis, quamvis pro eorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, aut quavis expressio facienda, sive aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum tenores his nostris pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, specialiter & expresse, motu, scientia, & deliberatione, & potestatis plenitudine, ad præmissorum effectum dumtaxat, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis sive exemplis, etiam typis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, quæ a *Scholis Piiis* denominantur, Præpositi Generalis munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ iisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ, adhiberetur.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum supplementationis, decreti, declarationis, concessionis, impartitionis, derogationis, & voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Obstantium
derogatio.Transumptio-
rum fides.Solite con-
clusiones.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno Primo.

A. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Secret. Breviam.

XXXII.

Benedicti XIII. literæ infirmantur, quibus Conventus Congregationis S. Sabinæ Provinciae Lombardiæ Ordinis Prædicatorum Priori Provinciali subiciebantur, data quoque Fratribus facultate ad alios Provinciae ejusdem Conventus studiorum causa transeundi.

Innocentius XII. Constitut. dat. die 14. Junii 1695. Congregationem hanc erigens, eam Magistro Generali immediate subiectam voluit melioris disciplinae servandæ causâ, ac omnimodam Fratribus ademit facultatem ad alios transeundi Conventus, prout infra.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 2.
Majj Anno
Dom. 1731.
Pontif. I.

Exordium.

Romanus Pontifex, ad Sacrarum Religionum & Congregationem salubrem directionem ac felicem progressum ex injuncto sibi Apostolicæ servitutis munere jugiter intendens, ea, quæ certis rationabilibus ex causis desuper a Prædecessoribus suis statuta comperit, ipsa subinde experientia suadente, ac majoribus de causis interdu immutat & revocat: aliasque in eis officii sui partes interponit, prout, rerum ac temporum qualitatibus debite pensatis, in Domino expedire arbitramur.

§. I. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster regularem disciplinam in Provinciis Lombardiæ & Romanae Ordinis Fratrum Prædicatorum promovere: utque ad perfectam maturitatis frugem, aspirante superni favoris auxilio, provecta, Ecclesiam Domini uberius in dies bonorum operum fructibus lætificaret, Apostolica benignitate excolere cupiens, de tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum super disciplina Regulari ejusmodi deputatorum consilio, per suas in simili forma Brevis die 14. mensis Junii 1695. expeditas literas, diversos in eisdem literis expressos Conventus utriusque Provinciae prædictæ, illorumque Fratres & personas cum omnibus & singulis eorum juribus, membris, & pertinentiis universis ab omni & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentium Priorum Provincialium Provinciarum Lombardiæ & Romanæ hujusmodi tam in spiritualibus quam in temporalibus perpetuo exemit, & plenarie liberavit: Ipsosque Conventus in duas novas prædicti Ordinis Congregationes, unam scilicet Sanctæ Sabinæ Lombardiæ, & alteram Sancti Marci Romanæ respective Provinciarum nuncupandas, quæ pro tempore quoque existentis Magistro Generali dicti Ordinis immediate subiacere deberent, itidem perpetuo erexit & instituit; in quibus quidem Conventibus, ad istas Congregationes sic erectas & institutas tunc spectantibus, & qui deinceps spectarent, Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuissent, præscriptam vitam instituere & componere, atque illa, quæ communem

vitam, victum, & vestitum concernerent, juxta Concil. Trid. & rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædecessoris itidem nostri decretorum tenorem fideliter & inviolabiliter observare omnino tenerentur: utrique verò Congregationi præfata de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus e Conventibus illius Congregationis, cui is præficiendus foret, qui illam adjuvante Domino prospere dirigere valeret, qui in Conventibus ejusmodi saltem per septennium exactæ regularis observantiæ specimen dedisset, &, quantum fieri posset, alicui ex illis præfuisset, ab ipso Magistro Generali de biennio in biennium provideretur, usque eandem præfata jurisdictionem & auctoritatem haberet in Conventibus, & Fratres suæ Congregationis, quam secundum Apostolicas, ac dicti Ordinis Constitutiones habent Priores Provinciales in suis respective Provinciis: vetuitque, ne Fratribus Congregationum prædictarum facultas transeundi ad alios extra illos Conventus facile concederetur, & aliâs, prout uberius continetur in ejusdem Innocentii Prædecessoris literis, quæ plenariæ executioni successive demandatæ, & exacte observatæ fuerunt per spatium triginta & octo annorum, inde effluxorum, in utraque Congregatione præfata, quemadmodum in illa Sancti Marci etiam num accurate servantur: ex eo autem tempore satis omnibus notum perspectumque est, quantum antiqua regularis disciplina, quoad ea potissime, quæ communem Religiosorum vitam ab omni vel specie proprietatis plane alienam continent, in utraque Congregatione hujusmodi cum non minori universi Ordinis prædicti decore, quam fidelium ædificatione, susceperit incrementi ac firmamenti. Postmodum vero pia mem. Benedictus PP. XIII. etiam Prædecessor Noster, qui dictam Provinciam Lombardiæ, utpote in eorundem Fratrum Prædicatorum Ordini, dum in minoribus constitutus esset, nomen dederat, ac Religionis moribus & institutis imbutus & enutritus fuerat, grata memoria, animoque prosequeretur, regularem observantiam in præfata Congregatione Sanctæ Sabinæ florere quidem agnoscens, sed per novam illam regiminis formam ab ipso Innocentio Prædecessore inductam, potius intra ejusdem Congregationis fines conclusam, quam ad totius Provinciae Lombardiæ præsentem utilitatem amplificatam fuisse reputans, ipsam Regularem observantiam ad universam Provinciam hujusmodi dilatandi desiderio, Conventus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, eorumque Fratres denno supposuit jurisdictioni, curæ, & potestati Prioris Provincialis Provinciae Lombardiæ, ac si præfatae Innocentii Prædecessoris literæ editæ non fuissent, & sicuti dicta Provincia Lombardiæ in plures Regiones, quas Quartaræ appellant, partita reperitur, ac singulis Religionibus Vicarius præficitur, qui absente Priore Provinciali subiectis sibi Conventibus advigilet, prospiciatque; ita novam in eadem Provincia Regionem erigi mandavit, Sanctæ Sabinæ nomen retenturam, in qua Conventus ipsius Congregationis Sanctæ Sabinæ comprehenderentur, eique a dicto Priore Provinciali Vicarius præponeretur, variasque præscripsit Regulæ, quas propagationi ejusdem observantiæ in tota Provincia hujusmodi accommodatas fore censuit: & inter alias, quod ubi in dicta nova Regione Sanctæ Sabinæ abundaret numerus Religiosorum studentium, ii in alios Provinciae prædictæ Conventus literarum studiis destinatos per eundem Priorem Provinciale mitti valerent, dummodo in hisce Conventibus vigeret observantia, per Congregationem disciplinæ Regulari præpositam approbata: quodque Fratres ipsius novæ Regionis in Priores, Lectores, Concionatores & Magistros Novitiorum in aliis

Designandoque a Magistro Gen. Vicario ex Fratribus eorundem Congreg. subiectis.

Statuta ab Innocentio PP. pro disciplina, ac regimine harum Congreg. semper servata:

Ex illorum autem observantia magnum universi Ordinis decus, & incrementum.

Bened. XIII. bene sibi visis ex causis Conventus Congregat. Lombardiæ Priori Provinciali subiectis voluit.

Innocent. XII. erectas a se S. Sabinæ in Lombardia ac S. Marci Rom. Provincias ab omni Priorum Provincialium jurisdictione exemit.